

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhteisöjen tuomioistuimen [yhdistetyissä asioissa] C-192/95[–C-218/95], Comateb (1) [ym.], 14.1.1997 antama tuomiota tulkittava siten, että tietyistä tavaraista oikeudenvastaisesti kannetun veron tai maksun vyöryttäminen edellyttää maksun vyöryttämistä tavarain ostajalle kyseisessä yksittäisessä liiketapahtumassa, vai voiko hintoihin vyöryttäminen myös kohdistua muiden tavaroiden hintoihin kokonaan muiden liiketapahtumien yhteydessä, jotka tapahtuvat ennen kysymyksessä olevaa tavarain myyntiä tai sen jälkeen, esimerkiksi siten, että vyöryttämisestä tehdään neljän vuoden jaksoa koskeva kokonaisarviointi, joka kohdistuu suureen määrään tavararyhmiä, joissa on sekä maahantuotuja että muita kuin maahantuotuja tavaroita?
- 2) Onko yhteisön oikeuden käsitettä 'vyöryttäminen' tulkittava siten, että tavarain myynnistä oikeudenvastaisesti kannettu vero tai maksu voidaan katsoa vyörytetyksi vain, jos tavarain hintaa on korotettu verrattuna siihen hintaan, joka oli voimassa välittömästi ennen tämän veron tai maksun käyttöönottoa, vai voidaanko vero tai maksu katsoa vyörytetyksi myös, jos verovelvollinen yritys on oikeudenvastaisesti käyttöönotetun maksun yhteydessä samalla saanut säästöä muulla perusteella kannetuissa muissa veroissa tai maksuissa ja yritys on sen vuoksi pitänyt hintansa ennallaan?
- 3) Onko yhteisön oikeuden käsitettä 'perusteeton etu' tulkittava siten, että tavarain myynnistä kannetun oikeudenvastaisen veron tai maksun palauttamisen voidaan katsoa merkitsevän perusteetonta etua, jos yritys on ennen veronalaisen tavarain myyntiä tai sen jälkeen saanut säästöä muulla perusteella kannettujen muiden verojen tai maksujen lakkauttamisen vuoksi, jos lähtökohdaksi otetaan, että tästä muiden verojen tai maksujen lakkauttamisesta on ollut etua muillekin yrityksille ja myös sellaisille yrityksille, jotka eivät olleet maksaneet oikeudetonta veroa tai maksua tai olivat maksaneet sitä vain vähäisemmässä määrin?
- 4) Jos lähtökohdaksi otetaan, että oikeudenvastaisesta verosta tai maksusta on sen rakenteen vuoksi ollut seurauksena se, että tavarain maahantuontia harjoittaneet yritykset ovat maksaneet tätä veroa tai maksua suhteessa enemmän kuin yritykset, joiden ostoista suurempi osuus on kohdistunut kotimaisiin tavaroihin, ja että samanaikaisesti oikeudenvastaisen veron tai maksun käyttöönottamisen kanssa on lakkautettu muulla perusteella kannettu muu laillinen vero tai maksu, joka oli rasittanut näihin kahteen ryhmään kuuluvia yrityksiä suhteessa yhtä paljon ja riippumatta yrityksen tekemien ostojen koostumuksesta, pyydetään selvittämään
- i) onko yhteisöjen oikeuden mukaan sallittua kieltäytyä oikeudenvastaisesti kannetun veron tai maksun palauttamisesta kokonaan tai osittain yritykselle, joka harjoittaa tavarain maahantuontia, viittaamalla vyöryttämiseen ja perusteettomaan etuun, sikäli kuin epämisestä seuraa, että yritys, joka maksaessaan oikeudenvastaista veroa tai maksua suhteessa enemmän kuin vastaavia tavaroita kotimaasta ostanut vastaavanlainen yritys muuten täysin samoissa olosuhteissa joutuu maksujen uudelleenjärjestelyn ja palauttamisesta kieltäytymisen vuoksi epäedullisempaan asemaan kuin vastaavat yritykset, joiden os-

toista suurempi osuus on kohdistunut kotimaisiin tavaroihin?

- ii) voiko oikeudenvastaisen veron tai maksun palauttamisen kyseisessä tilanteessa käsitteellisesti merkitä 'perusteetonta etua' siten, että siitä voidaan kieltäytyä, jos palauttaminen — vaikka vero tai maksu katsotaan vyörytetyksi — on tarpeen, jotta maksujen uudelleenjärjestely vaikuttaisi mahdollisen palautuksen jälkeen muuten täysin samoissa olosuhteissa samalla tavalla sekä tavarain maahantuontia harjoittaneisiin yrityksiin että kotimaisia tavaroita ostaneisiin yrityksiin?
- iii) onko palauttamisesta kieltäytyminen yhteisön oikeuden muiden sääntöjen kuten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaista silloin, kun siitä seuraa, että yritykset, joiden ostoista suurempi osuus on kohdistunut kotimaisiin tavaroihin, on saanut sen vuoksi etua verrattuna yrityksiin, jotka ovat suuremmassa määrin harjoittaneet tavarain maahantuontia?
- iv) seuraako kysymykseen 3 annetusta vastauksesta, että oikeudenvastaisesti kannetun veron tai maksun palauttamisesta ei voida laillisesti kieltäytyä viittaamalla perusteettomaan etuun, koska sellainen palauttaminen ainoastaan poistaa edun, jonka tavaroita kotimaasta ostaneet yritykset ovat saaneet verrattuna yrityksiin, jotka ovat suuremmassa määrin harjoittaneet tavarain maahantuontia?

(1) Kok., s. I-165.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Højesteret (Tanska) on esittänyt 19.10.2009 — Orifarm A/S, Orifarm Supply A/S, Handelselskabet af 5. januar 2002 A/S, selvitystilassa, ja Ompakningsselskabet af 1. november 2005 A/S v. Merck & Co Inc, Merck Sharp & Dohme BV ja Merck Sharp & Dohme

(Asia C-400/09)

(2009/C 312/38)

Oikeudenkäyntikieli: *tanska*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Højesteret

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Orifarm A/S, Orifarm Supply A/S, Handelselskabet af 5. januar 2002 A/S, selvitystilassa, ja Ompakningsselskabet af 1. november 2005 A/S

Vastapuolet: Merck & Co Inc, Merck Sharp & Dohme BV ja Merck Sharp & Dohme

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään selventämään, onko asiassa C-232/94, MPA Pharma GmbH vastaan Rhône-Poulenc Pharma GmbH, ⁽¹⁾ annettua tuomiota ja yhdistetyissä asioissa C-427/93, C-429/93 ja C-436/93, Bristol-Myers Squibb ym. vastaan Paranova A/S, ⁽²⁾ annettua tuomiota tulkittava siten, että rinnakkaistuoja, jolla on rinnakkaistuotua lääkettä koskeva markkinoille saattamista koskeva lupa ja tietoa kyseisestä lääkkeestä ja joka antaa itsenäiselle yritykselle ohjeita lääkkeen ostamisesta ja uudelleen pakkaamisesta, lääkepakkauksen tarkemmasta muotoilusta ja lääkkeeseen liittyvistä järjestelyistä, loukkaa tavaramerkkioikeuden haltijan oikeuksia ilmoittamalla itsensä — eikä itsenäistä yritystä, jolla on uudelleen pakkaamista koskeva lupa ja joka on tuonut lääkkeen maahan ja vastannut sen fyysisestä uudelleen pakkaamisesta merkitsemällä (uudelleen) tavaramerkin haltijan tavaramerkin — rinnakkaistuodun lääkkeen ulkopakkauksessa uudelleen pakkaajaksi.
- 2) Yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään selventämään, onko ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, että voidaan olettaa, että ilmoitettaessa markkinoille saattamista koskevan luvan haltija itse uudelleen pakkaajaksi sen tahon sijaan, joka fyysisesti suoritti uudelleen pakkaamisen toimeksiannon perusteella, ei ole olemassa vaaraa, että kuluttajaa tai loppukäyttäjää johdettaiisiin harhaan siten, että nämä voivat olettaa tavaramerkin haltijan olevan vastuussa uudelleen pakkaamisesta.
- 3) Yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään selventämään, onko ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, että voidaan olettaa, että vaara siitä, että kuluttajaa tai loppukäyttäjää johdetaan harhaan siten, että nämä uskovat tavaramerkin haltijan olevan vastuussa uudelleen pakkaamisesta, on suljettu pois, jos se, joka on fyysisesti vastannut uudelleen pakkaamisesta, ilmoitetaan uudelleen pakkaajaksi.
- 4) Yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään selventämään, onko ainoastaan vaaralla siitä, että kuluttajaa tai loppukäyttäjää voidaan johtaa harhaan siten, että nämä uskovat tavaramerkin haltijan olevan vastuussa uudelleen pakkaamisesta, merkitystä ensimmäiseen kysymykseen vastaamisen kannalta, vai onko lisäksi muilla tavaramerkin haltijaa koskevilla seikoilla merkitystä, esimerkiksi a) sillä, että se, joka vastaa maahantuonnista ja fyysisestä uudelleen pakkaamisesta ja joka merkitsee (uudelleen) tavaramerkin haltijan tavaramerkin lääkkeen ulkopakkaukseen, tällä tavalla mahdollisesti itsenäisesti loukkaa tavaramerkin haltijan tavaramerkkiä ja b) sillä, että voi riippua seikoista, joista se, joka fyysisesti on vastannut uudelleen pakkaamisesta, on vastuussa, että uudelleen pakkaaminen muuttaa lääkkeen alkuperäistä laatua tai että pakkauksen ulkoasu on sellainen, että sen voidaan olettaa vahingoittavan tavaramerkin haltijan mainetta (ks. mm. yhdistetyt asiat C-427/93, C-429/93 ja C-436/93, Bristol-Myers Squibb ym. vastaan Paranova A/S).
- 5) Yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään selventämään, onko ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta

merkitystä sillä, että markkinoille saattamista koskevan luvan haltija, joka on ilmoittanut itsensä uudelleen pakkaajaksi, kuuluu ajankohtana, jolloin tavaramerkin haltija ilmoitetaan ennen suunniteltua uudelleen pakatun ja rinnakkaisuodun lääkkeen myyntiä, samaan konserniin kuin tosiasiallinen uudelleen pakkaaja (sisaryhtiö).

⁽¹⁾ Kok. 1996, s. 3671.

⁽²⁾ Kok. 1996, s. 3457.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Višje sodišče v Mariboru (Slovenian tasavalta) on esittänyt 20.10.2009 — Jasna Detiček v. Maurizio Sgueglia

(Asia C-403/09)

(2009/C 312/39)

Oikeudenkäyntikieli: sloveeni

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Višje sodišče v Mariboru

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Jasna Detiček

Vastapuoli: Maurizio Sgueglia

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Slovenian tasavallan tuomioistuimella asetuksen (EY) N:o 2001/2003 ⁽¹⁾ 20 artiklassa tarkoitetulla tavalla toimivalta toteuttaa turvaamistoimia, jos toisen jäsenvaltion tuomioistuin, joka on kyseisen asetuksen mukaan toimivaltainen tutkimaan pääasian, on jo toteuttanut turvaamistoimen, jonka on todettu olevan täytäntöönpanokelpoinen Slovenian tasavallassa?
- 2) Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi: voiko slovenialainen tuomioistuin soveltaa kansallista oikeutta (mikä on asetuksen 20 artiklan nojalla sallittua) ja määrätä asetuksen 20 artiklassa tarkoitetusta turvaamistoimesta, jolla muutetaan toisen jäsenvaltion tuomioistuimen, joka on kyseisen asetuksen mukaan toimivaltainen tutkimaan pääasian, toteuttamaa lopullista ja täytäntöönpanokelpoista turvaamistoimea tai kumotaan se?

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2201/2003 (EUVL L 338, s. 1).